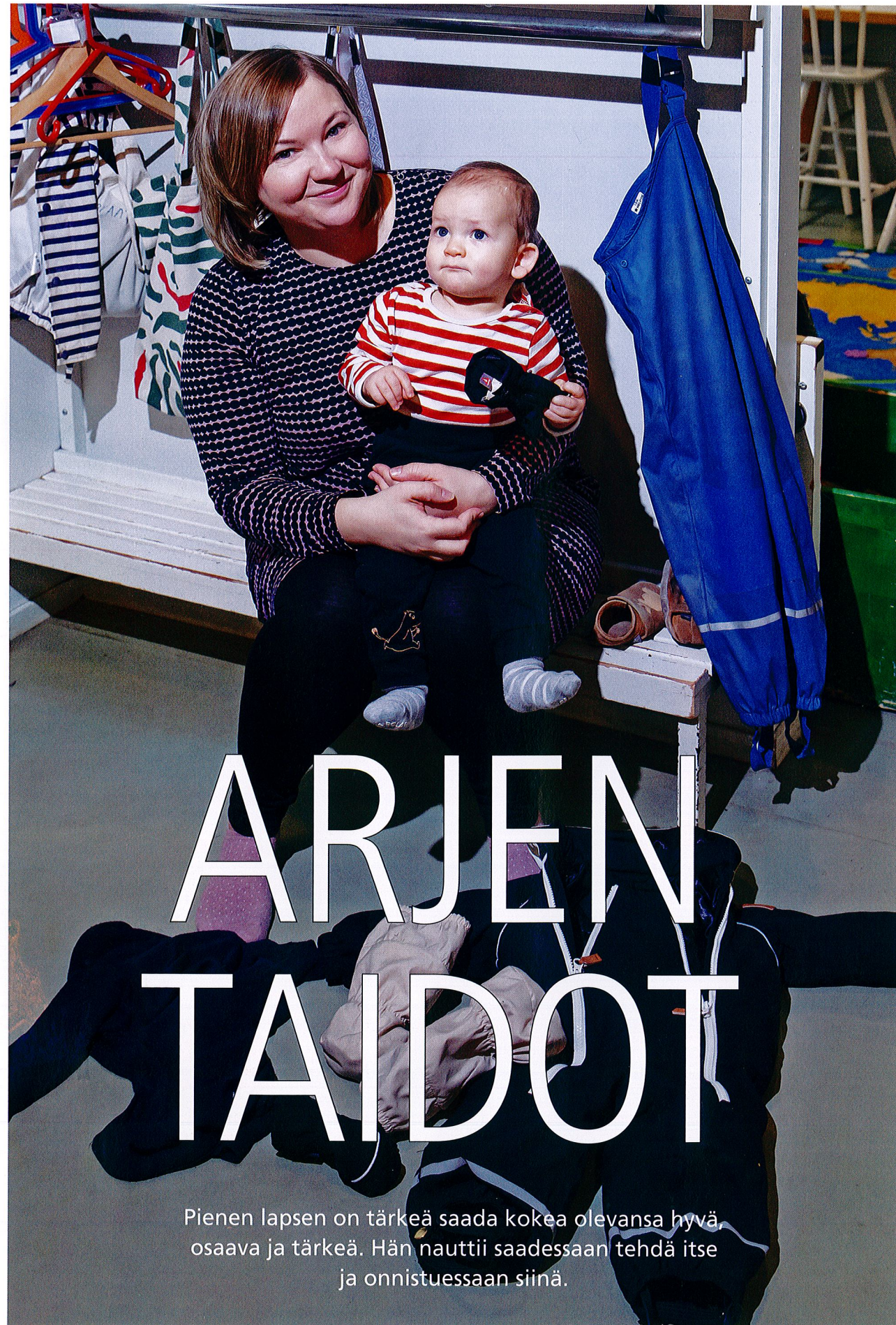

ARJEN TAIDOT

Pienen lapsen on tärkeä saada kokea olevansa hyvä, osaava ja tärkeä. Hän nauttii saadessaan tehdä itse ja onnistuessaan siinä.

Varhaiskasvatuksen opettaja Anna Laakkonen kokee päiväkodin pienimpien kanssa työskentelyn itselleen omimmaksi. – On valtavan ihanaa saada voittoa lasten luottamus ja seurata heidän kasvuaan. Kiirettä pienten kanssa ei ole, heillähän on vielä koko elämä aikaa.

Pienten 1–3-vuotiaiden ryhmässä tarvitaan varhaiskasvatuksen opettajaa vähintään yhtä kipeästi kuin muissakin ryhmissä. Alle kolmevuotiaiden pedagogiikka pohjaa vankkaan asiantuntemukseen kehityspsykologiasta. Näin varmistetaan, että suunnitellun toiminnan tavoitteet sopivat pienille lapsille.

Paljon pienten kanssa työskennelleen varhaiskasvatuksen opettaja **Anna Laakkonen** mielestä hyvän varhaiskasvatuksen edellytys on hyvin suunniteltu toiminta.

Pienten kasvatuksessa perushoidolliset tilanteet, kuten vaipan vaihtaminen, potalla käyminen ja pukeminen kuuluvat tiivistä arkeen. Pedagogiikka yhdistyy näihin arkisiin tilanteisiin. – Potalla loruttelu tai vaatteiden ja kehon osien nimeäminen pukiessa on osa pienten varhaiskasvatusta. On myös tärkeää, että opettaja osaa tarttua lapsen orastaviin aloiteisiin ja leikkiin sekä viedä sitä eteenpäin.

Tarvitaanko siihen varhaiskasvatuksen opettajaa tai peräti maisteria? Eikö kuka tahansa lapsista kiinnostunut aikuinen osaa lorutella, nimetä asioita ja leikkiä? – Varhaiskasvatusryhmässä voi olla 12 lasta ja vain muutama työntekijä. On taito erottaa ryhmässä jokaisen lapsen yksilölliset tarpeet ja pyrkimykset esimerkiksi vuorovaikutukseen tai leikkiin. Tämä vaatii kiinnostusta, suunnitelmallista havainnointia ja ymmärrystä lapsen kasvusta ja kehityksestä.

Lapset kehittyvät vauhdilla

Pieneltä ei voi vielä vaatia kovin paljon odottamista. Siksi esimerkiksi kaikki siirtymävaiheet kannattaa suunnitella etukäteen ja miettiä, mikä auttaa lasta odotustilanteissa silloin, kun niitä tulee. Eteiseen voi suunnitella esimerkiksi etukäteen tekemistä odottajille ja mennä pukemaan ulkovaatteita vain parin lapsen kanssa kerrallaan.

Laakkonen muistuttaa, että pienet nauttivat valtavasti, kun saavat tehdä asioita itse. Omatoimisuutta voi tukea laittamalla lapsille vaatteita valmiiksi puettavaksi. Toki pienet tarvitsevat aikuisen

kasvatusta. Positiivinen puhe on tärkeää, jotta lapsen minä-kuva muodostuu myönteiseksi ja hän kokee olevansa hyvä, osaava ja tärkeä.

Varhaiskasvatuksessa keskitytään onnistumisiin sen sijaan, että kiinnitetään huomiota siihen, mitä lapsi ei vielä osaa. Tähän löytyy keinoja esimerkiksi **Lotta Uusitalo-Malmivaaran** ja **Kaisa Vuorisen** kirjasta Huomaa hyvä! Positiivisuutta voi kehittää ja lisätä myös hyveitä vaalimalla. – Yhteiseksi tavoitteiksi voi valita muutaman hyveen kerrallaan, esimerkiksi rohkeuden ja myötätunnon, ja keskittyä niihin.

...Varhaiskasvatuksessa keskitytään onnistumisiin sen sijaan, että kiinnitetään huomiota siihen, mitä lapsi ei vielä osaa.

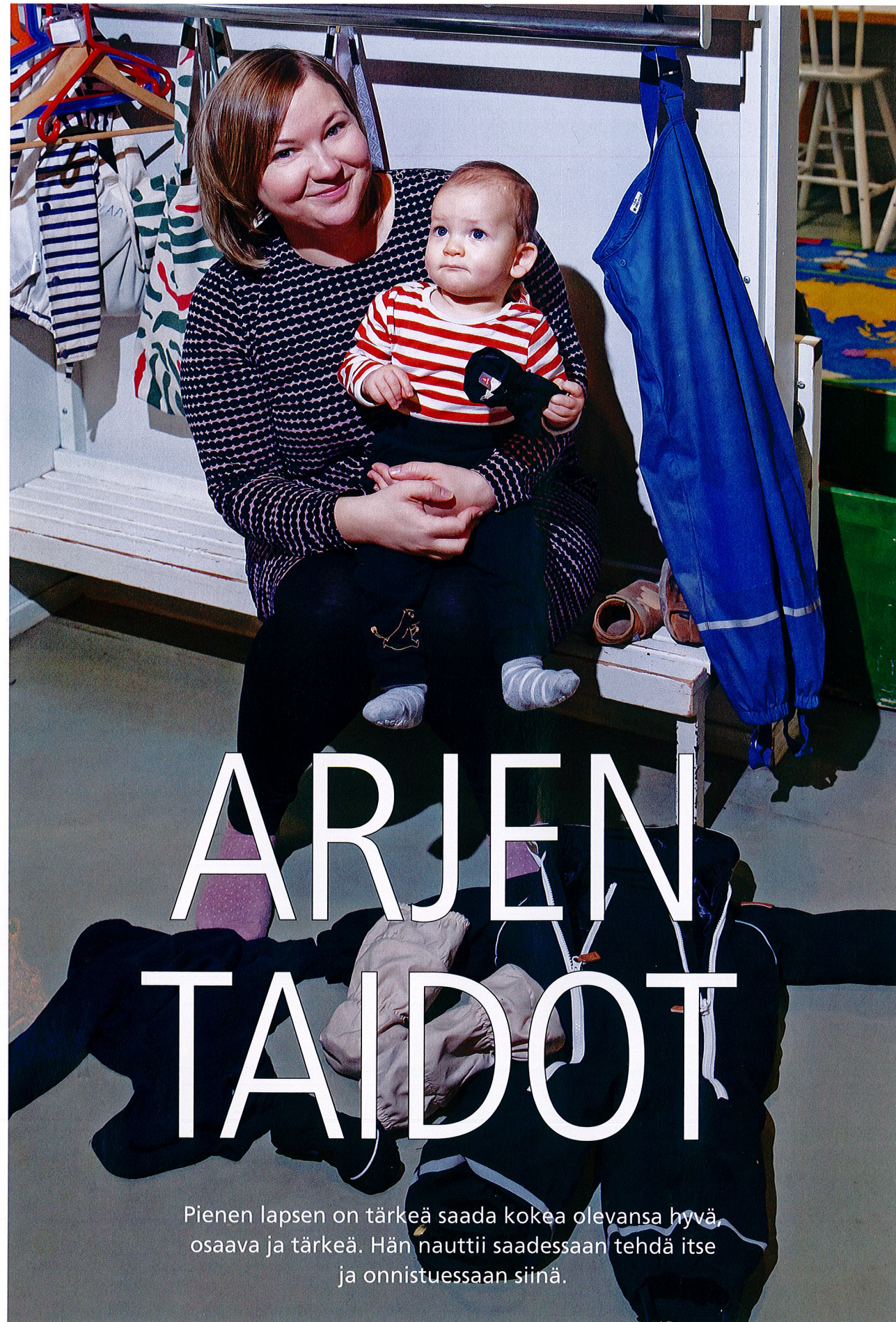
Kohtele lasta reilusti

Ruokailu on pedagoginen tilanne, ei pelkkää nälän tyydyttämistä. Lasten omatoimisuutta tuetaan ruokailun aikana. Kaikkea ei pidä tehdä lapsille valmiiksi vaan seurata, mitä kukin lapsi

jo pystyy tekemään itse ja opettaa uusia asioita. Lapsi voi esimerkiksi korjata astiat pöydässä ensin yhdessä opettajan tai hoitajan kanssa, sitten jo itsenäisesti. Tärkeintä on olla aidosti läsnä ja pitää yllä mukavaa tunnelmaa.

Ruokailutilanne ei saa olla painostava. Opettajien ja hoitajien positiivinen ruokapuhe on tärkeä osa ruokailua. Lapsella on oltava koko ajan hyvä ja turvallinen olo.

Odotustilanteet ruokailua aloitettaessa kannattaa myös suunnitella ennalta. Varhaiskasvatuksen opettaja voi esimer-

ARJEN TAIDOT

Pienen lapsen on tärkeä saada kokea olevansa hyvä, osaava ja tärkeä. Hän nauttii saadessaan tehdä itse ja onnistuessaan siinä.

Varhaiskasvatuksen opettaja Anna Laakkonen kokee päiväkodin pienimpien kanssa työskentelyn itselleen omimmaksi. – On valtavan ihanaa saada voittoa lasten luottamus ja seurata heidän kasvuaan. Kiirettä pienten kanssa ei ole, heillähän on vielä koko elämä aikaa.

Pienten 1–3-vuotiaiden ryhmässä tarvitaan varhaiskasvatuksen opettajaa vähintään yhtä kipeästi kuin muissakin ryhmissä. Alle kolmevuotiaiden pedagogiikka pohjaa vankkaan asiantuntemukseen kehityspsykologiasta. Näin varmistetaan, että suunnitellun toiminnan tavoitteet sopivat pienille lapsille.

Paljon pienten kanssa työskennelleen varhaiskasvatuksen opettaja **Anna Laakkonen** mielestä hyvän varhaiskasvatuksen edellytys on hyvin suunniteltu toiminta.

Pienten kasvatuksessa perushoidolliset tilanteet, kuten vaipan vaihtaminen, potalla käyminen ja pukeminen kuuluvat tiivistä arkeen. Pedagogiikka yhdistyy näihin arkisiin tilanteisiin. – Potalla loruttelu tai vaatteiden ja kehon osien nimeäminen pukiessa on osa pienten varhaiskasvatusta. On myös tärkeää, että opettaja osaa tarttua lapsen orastaviin aloiteisiin ja leikkiin sekä viedä sitä eteenpäin.

Tarvitaanko siihen varhaiskasvatuksen opettajaa tai peräti maisteria? Eikö kuka tahansa lapsista kiinnostunut aikuinen osaa lorutella, nimetä asioita ja leikkiä? – Varhaiskasvatusryhmässä voi olla 12 lasta ja vain muutama työntekijä. On taito erottaa ryhmässä jokaisen lapsen yksilölliset tarpeet ja pyrkimykset esimerkiksi vuorovaikutukseen tai leikkiin. Tämä vaatii kiinnostusta, suunnitelmallista havainnointia ja ymmärrystä lapsen kasvusta ja kehityksestä.

Lapset kehittyvät vauhdilla

Pieneltä ei voi vielä vaatia kovin paljon odottamista. Siksi esimerkiksi kaikki siirtymävaiheet kannattaa suunnitella etukäteen ja miettiä, mikä auttaa lasta odotustilanteissa silloin, kun niitä tulee. Eteiseen voi suunnitella esimerkiksi etukäteen tekemistä odottajille ja mennä pukemaan ulkovaatteita vain parin lapsen kanssa kerrallaan.

Laakkonen muistuttaa, että pienet nauttivat valtavasti, kun saavat tehdä asioita itse. Omatoimisuutta voi tukea laittamalla lapsille vaatteita valmiiksi puettavaksi. Toki pienet tarvitsevat aikuisen

kasvatusta. Positiivinen puhe on tärkeää, jotta lapsen minä-kuva muodostuu myönteiseksi ja hän kokee olevansa hyvä, osaava ja tärkeä.

Varhaiskasvatuksessa keskitytään onnistumisiin sen sijaan, että kiinnitetään huomiota siihen, mitä lapsi ei vielä osaa. Tähän löytyy keinoja esimerkiksi **Lotta Uusitalo-Malmivaaran** ja **Kaisa Vuorisen** kirjasta Huomaa hyvä! Positiivisuutta voi kehittää ja lisätä myös hyveitä vaalimalla. – Yhteiseksi tavoitteiksi voi valita muutaman hyveen kerrallaan, esimerkiksi rohkeuden ja myötätunnon, ja keskittyä niihin.

Kohtele lasta reilusti

Ruokailu on pedagoginen tilanne, ei pelkkää nälän tyydyttämistä. Lasten omatoimisuutta tuetaan ruokailun aikana. Kaikkea ei pidä tehdä lapsille valmiiksi vaan seurata, mitä kukin lapsi

jo pystyy tekemään itse ja opettaa uusia asioita. Lapsi voi esimerkiksi korjata astiat pöydässä ensin yhdessä opettajan tai hoitajan kanssa, sitten jo itsenäisesti. Tärkeintä on olla aidosti läsnä ja pitää yllä mukavaa tunnelmaa.

Ruokailutilanne ei saa olla painostava. Opettajien ja hoitajien positiivinen ruokapuhe on tärkeä osa ruokailua. Lapsella on oltava koko ajan hyvä ja turvallinen olo.

Odotustilanteet ruokailua aloitettaessa kannattaa myös suunnitella ennalta. Varhaiskasvatuksen opettaja voi esimer-

...Varhaiskasvatuksessa keskitytään onnistumisiin sen sijaan, että kiinnitetään huomiota siihen, mitä lapsi ei vielä osaa.

apua, mutta vähitellen ulkohousujen tai haalareiden pukeminen onnistuu.

Pieni lapsi kehittyy nopeasti. Varhaiskasvatuksen opettajan on oltava tarkkana huomaamaan, missä vaiheessa lapsi on omassa kasvussaan. Lapsi, joka ei vielä viime kuussa saanut kenkiä jalkaansa, osaakin sen nyt.

Taidot kasvavat huimasti 1–3 vuoden iässä. Lapset nauttivat saadessaan tehdä asioita itse varhaiskasvatuksen opettajien ja hoitajien kannustaessa häntä ja ihaillen hänen saavutuksiaan. Yhdessä iloitseminen on osa varhais-

kiksi laulaa tai lorutella lasten kanssa, tai yhdessä voidaan tutustua vaikka eläimiin pienten lelujen avulla. Laakkosen mielestä lelut eivät yleensä kuulu ruokapöytään.

Ei-leluja-ruokapöytään -säännön kanssa pitää kuitenkin tarvittaessa joustaa. Siirtymäobjektit tuovat turvaa pienille. Lapsi on ehkä juuri aloittanut päiväkodissa, eikä pysty syömään palaa-kaan ilman rakasta pupuaan. Silloin hänen täytyy saada ottaa pupu mukaan ruokapöytään.

Sääntöjä kannattaa punnita. Turhat säännöt eivät palvele lapsia. Esimerkiksi ruokaillessa joissain päiväkodeissa on ollut tapana, ettei lapselle anneta näkkäriä tai maitoa ennen kuin hän on syönyt "oikeaa ruokaa". Anna Laakkosen mielestä ruualla ei saa kiristää lasta. – Lapsi syö sen verran kuin syö, eikä järjestyksellä ole väliä. Lapsi voi aivan hyvin syödä odotellessaan näkkäriä tai hörpättä maitoa. On hirveän tärkeää, että lapsi kokee, että häntä kohdellaan reilusti. Pieni pystyy kiintymään turvallisesti uusiin aikuisiin, kun hän kokee tulevansa nähdyksi ja kuulluksi.

Vaali kiireettömyyttä

Sääntöjä kannattaa käydä läpi tiimissä. Miettiä esimerkiksi, uhkaako joku asia oikeasti lapsen turvallisuutta vai lähtee-kö se varhaiskasvatuksen henkilöstön omasta viitsimättömyydestä. Esimerkiksi liukumäestä laskemista ei tarvitse kieltää turvallisuussyistä silloin, kun vierellä on opettaja tai hoitaja.

– Jos et itse keksi, miksi ja mihin joutain sääntöä oikeasti tarvitaan, se on todennäköisesti turha.

Yksi turha sääntö voi olla esimerkiksi se, ettei lasta saa nukuttaa syliin. Anna Laakkosen mielestä pieni lapsi ei totu nukahtamaan "väärällä tavalla", kuten joskus sanotaan, vaikka hänet ottaisi syliin silloin, kun hän itse sitä tarvitsee ja haluaa. Lapsi ei nukahda ennen kuin hän kokee olevansa turvassa. Myöhemmin voi sitten opetella rauhassa toisenlaisia tapoja lepohtelulle. Kaikki ryhmän lapset eivät ole samanlaisia.

Varhaiskasvatuksen opettajan tehtävä on rakentaa yhdessä tiiminsä kanssa lapsiryhmään kiireetön rauhallinen tunnelma. Suunnittelu auttaa tässäkin.

Aina, kun uusi toimintakausi alkaa, on hyvä tilaisuus pysähtyä pohtimaan, mistä meidän ryhmämme päivä rakentuu. Pienten ryhmä kannattaa Laakkosen mukaan jakaa pienempiin, toiminnallisiin ryhmiin mutta ei kuitenkaan niin, että sama henkilö työskentelee aina samojen lasten kanssa. Jokaisella lapsella on oikeus varhaiskasvatuksen opettajaan.

– Kun olet pienryhmän kanssa, rauhoitu olemaan läsnä. Laita ovi kiinni ja varmista, ettei sitä avalla turhaan. Se stressaa lasta etenkin varhaiskasvatuksen alkutaipaleella. Pienryhmässä on helpompaa huomata lasten hienovaraiset vihjeet ja lähestymisyritkset kuin isommassa porukassa.

Koska pienillä ei ole vielä välttämättä sanoja, varhaiskasvatuksen opettajan sensitiivisyyden merkitys korostuu. Se on vielä hienovaraisempaa kuin isompien ryhmässä. ☺

Syksyn kuvausajat ovat nyt varattavissa!

Parasta palautetta vuodesta toiseen, 5/5.

Tyytyväisimmät vanhemmat ja iloisimmat lapset, koulusta päiväkotiin.

Ei viikkojen odottelua, kuvat nähtävissä heti kuvauspäivänä.

Aihe: Arvio
Viestintä: 5 / 5
Kuvaustapahtuma: 5 / 5
Kuvien julkaisuaika: 5 / 5
Otettujen kuvien laatu: 5 / 5
Tuotevalikoima: 5 / 5
Kuvien tilaaminen: 5 / 5

Viesti:
Todella hyvä ja toimiva palvelu.
Täyden kympin kuvaus. - Piia

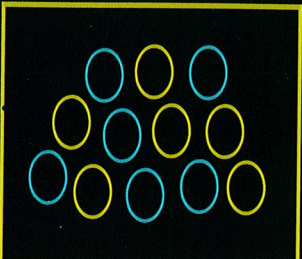
Aihe: Arvio
Viestintä: 5 / 5
Kuvaustapahtuma: 5 / 5
Kuvien julkaisuaika: 5 / 5
Otettujen kuvien laatu: 5 / 5
Tuotevalikoima: 5 / 5
Kuvien tilaaminen: 5 / 5

Viesti:
Aivan ihania kuvia pojastani, joka ei normaalisti pysy paikallaan hetkeäkään! Kuvat tulivat nopeasti ja tuotevalikoima oli todella hyvä! - Jonna

Upea kuvausrekvisiitti innostaa ja saa lapset nauttimaan kuvaustilanteesta aivan eri tavalla, kuin pelkkä tuolilla istuminen.

Oikeastaan kuvaajan tärkein tehtävä on luoda kuvaukseen sellaiset puitteet, että kaikkea hauskaa voi tapahtua, toteaa kuvaaja Timo Saarinen.

PIRKANMAAN

KERHOKUVAPALVELU

**SOITA HETI JA VARAA
KUVAUSAIKA!**

050 371 4887

tai

info@kerhokuva.fi

lisätietoja

www.kerhokuva.fi